

b) czy wykładnia i stosowanie prawa krajowego przez sąd krajowy, w świetle których przepis zakazujący przekształcenia umowy o pracę zawartej w sektorze publiczny na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony, należy interpretować w ten sposób, że w sektorze publicznym jest w każdym wypadku bezwzględnie zabronione przekształcenie umowy o pracę lub stosunku pracy na czas określony w umowę o pracę lub stosunek pracy na czas nieokreślony, również gdy został on z naruszeniem prawa zawarty na czas określony, jako że w rzeczywistości zaspokajane nim potrzeby są „zwyczajne i stałe”, a sąd krajowy nie ma możliwości w takim wypadku wskazania rzeczywistego charakteru spornego stosunku prawnego oraz prawidłowej jego kwalifikacji jako umowy na czas nieokreślony, są zgodne z prawem wspólnotowym?

Czy też zakaz taki powinien zostać ograniczony wyłącznie do umów o pracę na czas określony, które zostały rzeczywiście zawarte w celu zaspokojenia tymczasowych, nieprzewidzianych, niecierpiących zwłoki, wyjątkowych lub podobnych potrzeb, z wyłączeniem przypadków, gdy w rzeczywistości umowy zostały zawarte w celu zaspokojenia „zwyczajnych i stałych” potrzeb?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'Etat (Francja) w dniu 8 sierpnia 2007 r. Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS przeciwko Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

(Sprawa C-381/07)

(2007/C 269/50)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'Etat

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS.

Strona pozwana: Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 6 dyrektywy 2006/11/WE [Parlamentu Europejskiego i Rady] z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty⁽¹⁾ można dokonać w ten sposób, że wolno państwowym członkow-

skim — po przyjęciu w oparciu o ten przepis programów obniżenia zanieczyszczenia wód obejmujących normy jakości środowiska naturalnego — wprowadzić dla urzędów uznanych za mało szkodliwe systemu zgłoszenia zawierającego przypomnienie ogólnych wymogów dotyczących zrzutów tych produktów oraz prawa organu administracyjnego do sprzeciwu rozpoczęcia użytkowania lub do narzucenia limitów zrzutów dla tych urzędów?

⁽¹⁾ Dz.U. L 64, str. 52.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 24 maja 2007 r. w sprawie T-151/01, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wspieranej przez Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme i Belland Vision GmbH wniesione w dniu 13 sierpnia 2007 r. przez Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH

(Sprawa C-385/07 P)

(2007/C 269/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Der Grüne Punkt–Duales System Deutschland GmbH (przedstawiciele: adwokaci W. Deselaers, E. Wagner, B. Meyring)

Druza strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme i Belland Vision GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie T-151/01;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2001/463/EG z dnia 20 kwietnia 2001 r. wydanej w postępowaniu na podstawie art. 82 WE (Sprawa COMP D3/34493 — DSD)⁽¹⁾
- ewentualnie przekazanie sprawy do rozpatrzenia Sądowi zgodnie z oceną prawną zawartą w wyroku Trybunału;
- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie od wspomnianego wyroku Sądu oparte jest na ośmiu zarzutach.